

РЕШЕНИЕ

№ 7295

гр. София, 25.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 07.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8047** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], общ. Г., ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПИ-153 / 17. 07. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в писмо изх. № 01-6930-1 от 24. 06. 2013 г.

В жалбата се излагат съображения, че незаконосъобразно от страна на решаващия орган е прието, че не е изтекла предвидената в закона давност. Твърди, че неправилно е приложена разпоредбата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки.

Ответникът - директора на ТД на НАП С., не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 6930 / 29. 05. 2013 г., жалбоподателят [фирма], е поискал да бъдат отписани публични задължения по приложен списък, поради изтекла погасителна давност.

С писмо изх. № 01-6930-1 от 24. 06. 2013 г., публичния изпълнител при ТД на С., е уведомил жалбоподателя, че предвидената в закона давност за част от задълженията не е изтекла, тъй като с образуването на изпълнителното дело и предприемане на действия по изпълнението, погасителната давност се спира. Искането е уважено

частично само за сумата от 1914,33 лв.

Срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в горепосоченото писмо, е подадена жалба вх. № 8483 / 03. 07. 2013 г.

С Решение № ПИ-29 / 22. 02. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без разглеждане подадената жалба, в частта в която искането е уважено от публичния изпълнител, а в останалата част жалбата е приета за неоснователна.

С жалба вх. № 53-03-1766 от 02. 08. 2013 г., е оспорено решението на директора на ТД на НАП С. пред съда, само в частта му, в която е отхвърлена жалбата по отношение на задължения в общ размер на 14 452,54 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма доказателства за датата на връчване на решението на директора на ТД на НАП С., въпреки изрично дадените указания на ответника, поради което следва да се приеме, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореното решение, е издадено от компетентния орган по чл. 266, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП С..

Видно от решението на решаващия орган, задълженията в размер на 0,29 лв., 179,66 лв., 14 256,97 лв., 0,72 лв., 1,61 лв., 9,12 лв., 1,82 лв., 0,14 лв., 2,08 лв., 0,03 лв., и 0,10 лв. представляват задължения за ДОО, здравно осигуряване, УПФ и ГВРС по подадени от задълженото лице декларации обр. № 6 с вх. № 01002071359268 / 2007 г., № 1005800 / 2007 г., № 01002073074859 / 2007 г., № 01002073080063, № 01002074521790 / 2007 г. и с акт за начет № 160381 / 2007 г. на ТП на НОИ – Б..

Неправилно обаче е прието от административния орган, че е неприложима разпоредбата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС.

На основание § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС, в действащата към настоящия момент редакция, за неплатените публични задължения, срокът за плащане на които е изтекъл преди 1 януари 2008 г., чл. 169, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се прилага след 1 януари 2014 г.

Съгласно чл. 169, ал. 4 от ДОПК (изм. ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.), когато длъжникът има няколко публични задължения, установявани от Националната агенция за приходите, които не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, погасява се задължението, на което срокът за плащане изтича най-рано, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за плащане на две или повече публични задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.

В конкретния случай не се спори, че от страна на жалбоподателя са извършени плащания през 2013 г., като в платежните нареждания изрично е посочено, че същите са по справки-декларации по ЗДДС.

Видно е от справка за задълженията на задълженото лице към 08. 01. 2013 г., така посочените по-горе задължения са съществували към тази дата, но публичния изпълнител е отказал отписването им поради изтекла давност с мотива, че същите са погасени и не фигурират в актуалната справка за задълженията.

От страна на публичния изпълнител не е посочено основаниято за погасяването на задълженията, но от мотивите на решаващия орган може да се установи, че същите са

погасени с извършените плащания от задълженото лице.

Съдът намира, че в случая неправилно плащанията на [фирма] извършени през 2013 г. са отнесени за погасяване на задълженията по декларации обр. № 6 с вх. № 01002071359268 / 2007 г., № 1005800 / 2007 г., № 01002073074859 / 2007 г., № 01002073080063, № 01002074521790 / 2007 г. и акт за начет № 160381 / 2007 г. на ТП на НОИ – Б..

Видно от платежните нареждания в тях изрично е посочено, че са по справки – декларации по ЗДДС, поради което лицето е упражнило правото си по чл. 169, ал. 3 от ДОПК, да посочи кое от задълженията си погасява.

В същото време, основателни са доводите в жалбата, че от страна на приходната администрация неправилно са приложили разпоредбата на чл. 169, ал. 4 от ДОПК, в редакцията ѝ от 01. 01. 2013 г. и са погасили с извършените плащания стари задължения на лицето, тъй като § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗДДС изрично предвижда, че нормата на чл. 169, ал. 4 от ДОПК е приложима от 01. 01. 2014 г.

Независимо, че искането на задълженото лице за отписване на публичните му задължения е от м. 05. 2013 г., същото изрично още с плащанията е посочило, кое задължение погасява, а от страна на органите по приходите неправилно са приложили разпоредба, която не е в сила към настоящия момент.

В същото време, от страна на публичния изпълнител няма изрично посочване дали срокът за плащане на горепосочените задължения е изтекъл преди 2008 г., поради което преписката следва да му се върне за установяване на този факт. В случай, че срокът за плащане на задълженията по декларации обр. № 6 с вх. № 01002071359268 / 2007 г., № 1005800 / 2007 г., № 01002073074859 / 2007 г., № 01002073080063, № 01002074521790 / 2007 г. и акт за начет № 160381 / 2007 г. на ТП на НОИ – Б., е изтекъл преди 2008 г., следва да се приеме че неправилно извършените плащания през 2013 г. по справки декларации по ЗДДС са отнесени за погасяване на тези задължения и да се провери дали предвидения давностен срок за тези задължения е изтекъл, а плащанията да се отнесат съобразно заявения избор на лицето.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради което същия следва да бъде отменен и преписката бъде върната за произнасяне от страна на публичния изпълнител при ТД на НАП С., офис Б., съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които са в размер на 50 лв. за държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Решение № ПИ-153 / 17. 07. 2013 г. на директора на ТД на НАП С., В ЧАСТТА МУ, в която е оставена без уважение жалбата срещу действията на публичен изпълнител при дирекцията, обективирани в писмо изх. № 01-6930-1 от 24. 06. 2013 г., касаещи задължения в общ размер на 14 452,54 лв. по декларации обр. № 6 с вх. № 01002071359268 / 2007 г., № 1005800 / 2007 г., № 01002073074859 / 2007 г., № 01002073080063, № 01002074521790 / 2007 г. и акт за начет № 160381 / 2007 г. на ТП на НОИ – Б..

ВРЪЩА преписката на публичния изпълнител при ТД на НАП С., офис Б., за

ново произнасяне в съответствие с мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от съобщението.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., да заплати на [фирма], [населено място], общ. Г., ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 50 (петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: